

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 12P/31/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512203185
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Mihalíková
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2014:2512203185.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Renátou Mihalíkovou v právnej veci navrhovateľky: H. X., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom B.. U. XXX/X, P., O.. č. na neznámom mieste, zastúpená opatrovníčkou pre konanie T.. T. P., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trnava proti odporcovi: Ľ. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, o určenie výživného na manželku, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Odporcovi súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 29.02.2012 sa navrhovateľka domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil odporcovi povinnosť platiť jej výživné vo výške 500 eur mesačne.

Návrh odôvodnila navrhovateľka tým, že z manželstva účastníkov pochádzajú dve maloleté deti a to J. a J.. Navrhovateľka uviedla, že po materskej dovolenke sa už nezamestnala, pričom od roku 2008 účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, nakoľko odporca sa odsťahoval do domu, ktorý začali stavať počas manželstva, a na výživu navrhovateľky neprispieva.

Na preukázanie, v návrhu uvádzaných tvrdení, navrhovateľka nepripojila k podanému návrhu žiadne listinné dôkazy.

Po podaní návrhu sa súdu už žiadnym spôsobom nepodarilo navrhovateľku skontaktovať a ani napriek vykonanému šetreniu, sa nepodarilo zistiť jej súčasné bydlisko. Súd preto navrhovateľke ustanovil opatrovníčku pre konanie.

Odporca s podaným návrhom nesúhlasil a žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcu ako aj oboznámením sa s obsahom spisového materiálu a predložených listín, vrátane pripojených spisov Okresného súdu Piešťany sp. zn. 9C/187/2009 a 5C/6/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 22.10.1994. Z manželstva účastníkov pochádzajú dve deti a to t. č plnoletá J., nar. XX.XX.XXXX a maloletý J., nar. XX.XX.XXXX.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/6/2013-51 zo dňa 27.06.2013 súd určil, že odporca nie je otcom maloletej B. X., nar. XX.XX.XXXX (t.j. počas trvania manželstva účastníkov) v L. z matky H. X., nar. XX.XX.XXXX (navrhovateľky). Uvedený rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 23.01.2014.

Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C 187/2009-154 zo dňa 04.07.2012 bolo manželstvo účastníkov rozvedené a v tom čase obe maloleté deti (J. H. J.), boli zverené do starostlivosti odporcu a navrhovateľke súd určil povinnosť platiť na obe deti výživné. V čase rozhodovania súdu o tomto návrhu navrhovateľky na určenie výživného, uvedený rozsudok o rozvoде manželstva účastníkov, nebol právoplatný.

Z odôvodnenia rozsudku tunajšieho súdu č.k. 9C 187/2009-154 vyplýva, že účastníci nežijú v spoločnej domácnosti od júna 2009, kedy sa odporca aj s deťmi účastníkov odsťahoval k jeho matke, pričom ako jedna z príčin rozvratu manželstva bola nevera navrhovateľky, ktorej sa počas manželstva s odporcom dopustila.

Odporca žiadal podaný návrh zamietnuť a to aj z dôvodu, že už takmer 6 rokov nežijú s navrhovateľkou v spoločnej domácnosti. Deti pochádzajúce z ich manželstva, a to J. a J., sú stále v jeho starostlivosti a za uvedené obdobie na nich navrhovateľka neprispela žiadnou sumou, nenavštevuje ich. Odporca uviedol, že je zamestnaný v Rakúsku ako vodič, so zárobkom okolo 2 200 eur mesačne. Spláca pôžičku na dom vo výške 500 eur mesačne, za plyn platí 160 eur mesačne, elektrinu okolo 60 eur mesačne. Syn J. navštevuje X. ročník ZŠ v S.. Do školy dochádza denne autobusom. Venuje sa hre na gitaru. Odporca ďalej poukázal na to, že na tunajšom súde prebiehalo konanie, a to na základe jeho návrhu, o zapretie otcovstva k mal. B. X., ktorá síce bola narodená počas ich manželstva s navrhovateľkou, avšak jej otcom je iný muž. Toto konanie už bolo právoplatne skončené a rozsudkom bolo určené, že odporca nie je otcom B..

Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine, v platnom znení (ďalej len Zákon o rodine), manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1, 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Z citovaného ustanovenia O.s.p. vyplýva, že dôkazná povinnosť účastníkov v sporovom konaní (§ 120 ods. 1 O.s.p.) t.j. povinnosť označiť dôkazy na svoje tvrdenia znamená, že iniciatíva pri zhromažďovaní dôkazov leží zásadne na účastníkoch konania. Účastník, ktorý neoznačil dôkazy potrebné na preukázanie svojich tvrdení, nesie nepriaznivé následky v podobe takého rozhodnutia

súdu, ktoré bude vychádzať zo skutkového stavu zisteného na základe vykonaných dôkazov. Rovnaké následky postihujú i toho účastníka, ktorý síce navrhol dôkazy o pravdivosti svojich tvrdení, no hodnotenie vykonaných dôkazov súdom vyústilo do záveru, že dokazovanie nepotvrdilo pravdivosť skutkových tvrdení účastníka.

S poukazom na vykonané dokazovanie a citované zákonné ustanovenia dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľky nie je dôvodný a nemožno mu vyhovieť z dôvodu, že navrhovateľka neuniesla jej dôkazné bremeno a nepreukázala, že by životná úroveň účastníkov nebola v zásade rovnaká, keď žiadnym spôsobom nepreukázala jej sociálne a majetkové pomery.

Zákonným predpokladom rozhodnutia súdu o výživnom na manžela, je zistenie, že životná úroveň navrhovateľa je nižšia než životná úroveň druhého manžela resp. zistenie, že druhý manžel na výživu navrhovateľa neprispieva tak, aby ich životná úroveň bola v zásade rovnaká. Splnenie týchto zákonných podmienok súd v predmetnom konaní nezistil. V konaní nebolo zistené, že by odporca mal vyššiu životnú úroveň než navrhovateľka. Odporca má zverenú do starostlivosti deti pochádzajúce z manželstva účastníkov, na výživu ktorých navrhovateľka už dlhší čas žiadnym spôsobom neprispela, celá starostlivosť o ne, vrátane ich materiálneho zabezpečenia, tak spočíva výlučne na odporcovi.

Okrem už uvedeného dôvodu má súd za to, že podanému návrhu nemožno vyhovieť ani s poukazom na § 75 ods. 2 Zákona o rodine, nakoľko takéto rozhodnutie, ktorým by mal byť odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky, by bolo aj v rozpore s dobrými mravmi.

V konaní bolo totiž preukázané, že vyššie citovaným rozsudkom tunajšieho súdu bolo určené, že odporca nie je otcom maloletej B.I. X., narodenej počas manželstva účastníkov, z čoho vyplýva, že navrhovateľka sa počas trvania manželstva dopustila nevery, čím porušila povinnosti manželov, ako sú uvedené v § 18 Zákona o rodine. Zároveň z výpovede odporcu ako aj obsahu spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/187/2009, ktoré sa týka rozvodu manželstva účastníkov vyplýva, že z manželstva účastníkov pochádzajú dve deti a to J., nar. XX.XX.XXXX a mal. J., ktoré sa od roku 2009 nachádzajú vo výlučnej starostlivosti odporcu a navrhovateľka od uvedeného času o deti neprejavuje záujem a na ich výživu ničím neprispieva.

Z uvedených dôvodov preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

V konaní úspešnému odporcovi by podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, vzniklo právo na náhradu trov konania, nakoľko si však odporca náhradu trov konania neuplatnil, rozhodol súd o trovách konania tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia

jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu

v Trnave, dvojmo, ak sa účastníci tohto práva nevzdali po vyhlásení a odôvodnení rozsudku na pojednávaní.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. Musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. a)-f) O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.